

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

BM-II.059.1.452.2026

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 18728 Pani Posłanki Iwony Hartwich w sprawie świadczenia wspierającego, proszę przyjąć poniższe wyjaśnienia.

Ustawą z dnia 7 lipca 2023 r. o świadczeniu wspierającym (Dz.U. 2026 r. poz. 873) wprowadzono nowy rodzaj świadczenia dla pełnoletnich osób niepełnosprawnych. Zgodnie z art. 3 ust. 2 tego aktu, świadczenie wspierające przysługuje osobie, która ukończyła 18 rok życia i posiada decyzję ustalającą poziom potrzeby wsparcia w przedziale od 70 do 100 punktów w przyjętej skali potrzeby wsparcia. Wysokość świadczenia zależy od określonego poziomu potrzeby wsparcia i wynosi od 40 do 220% wysokości renty socjalnej.

Wniosek o ustalenie prawa do świadczenia wspierającego składa się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie wcześniej niż w miesiącu, w którym decyzja ustalająca poziom potrzeby wsparcia stała się ostateczna. Decyzję ustalającą poziom potrzeby wsparcia wydaje wojewódzki zespół do spraw orzekania o niepełnosprawności.

Zgodnie z art. 5 ustawy o świadczeniu wspierającym świadczenie to nie przysługuje osobie, którą umieszczono w domu pomocy społecznej (dps), rodzinnym domu pomocy, zakładzie opiekuńczo-leczniczym, zakładzie pielęgnacyjno-opiekuńczym, placówce zapewniającej całodobową opiekę osobom niepełnosprawnym, przewlekłe chorym lub osobom w podeszłym wieku, o której mowa w przepisach o pomocy społecznej, zakładzie karnym, zakładzie poprawczym, areszcie śledczym albo schronisku dla nieletnich. Co do zasady, to do osoby z niepełnosprawnością/jej opiekuna należy decyzja o korzystaniu ze wskazanych placówek bądź podjęciu działań skutkujących umieszczeniem w nich i tym samym decyzja, czy spełnią warunki otrzymywania świadczenia wspierającego.

Niezależnie od tego pragnę przekazać, że 16 października 2025 r. Rada Ministrów przyjęła przegląd stosowania przepisów ustawy o świadczeniu wspierającym, który stanowi punkt wyjścia do dalszych prac legislacyjnych i zawiera konkretne rekomendacje dotyczące skrócenia czasu oczekiwania na wydanie decyzji, usprawnienia pracy WZON oraz korekty zasad punktacji. Aktualnie w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej trwają prace nad przełożeniem rekomendacji na konkretne rozwiązania prawne i organizacyjne.

Do Zespołu do spraw Programowania Prac Rządu przekazano 23 czerwca 2026 r. wniosek o wpisanie projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu wspierającym oraz niektórych innych ustaw do Wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów. Przyjęty harmonogram prac zakłada, że projekt zostanie rozpatrzony przez Radę Ministrów i przekazany do prac parlamentarnych do końca br.

Rozpatrując kwestie przyznania prawa do świadczenia wspierającego pensjonariuszom domu opieki społecznej należy mieć świadomość, że jego zasadniczym celem jest udzielenie

osobom doświadczającym najpoważniejszych trudności w samodzielnym funkcjonowaniu pomocy służącej częściowemu pokryciu wydatków związanych z zaspokojeniem ich szczególnych potrzeb życiowych. Otrzymywanie pomocy w tej formie ma umożliwić osobie z niepełnosprawnością pozostanie w środowisku lokalnym, zapobiegając konieczności złożenia przez nią wniosku o skierowanie do instytucji takich jak dps. Należy też podkreślić, że w placówkach tego typu przebywa obecnie ok. 100 tys. osób, co oznacza, że przyznanie im świadczenia wspierającego wiązałoby się z ponoszeniem dodatkowych wydatków na poziomie kilku mld zł. Ewentualne zmiany przepisów w tym zakresie wymagałyby zatem potwierdzenia przez Ministra Finansów możliwości sfinansowania ich z budżetu państwa.

Z wyrazami szacunku

z up. Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Małgorzata Baranowska

Podsekretarz Stanu

/-kwalifikowany podpis elektroniczny-/